

- Děti z Ria / Les gosses de Rio / Street Kids**
- Donka, africká nemocnice / Donka, radioscopie d'un hôpital africain / Donka, X Ray of an African Hospital**
- Írán pod závojem zdání / Iran sous le voile des apparences / Iran: Veiled Appearances**
- Mobutu, král Zaíru / Mobutu, roi du Zaïre / Mobutu, King of Zaïre**
- Nouzový východ / Issue de secours / Issue de secours**
- Zair, kruh hada / Zaïre, le cycle du serpent / Zaïre, The Cycle of the Serpent**
- Zima 60 / Hiver 60 / Winter 60**

Ve třicátých letech založil klasik Henri Storck školu, kterou dodnes sleduje silná střední generace belgických režisérů: dokument-příběh. K této škole patří i Thierry Michel. Jeho hrané příběhy jsou zároveň politickými a sociálními dokumenty. Každý dokument stojí na dramatických lidských osudech a je v podstatě příběhem. Michel je reportér (léta v této funkci pracoval pro televizi), ale neomezuje se na pouhé pozorování. Dává konkrétní tvář událostem, o nichž víme z médií, ale nedoceňujeme je, protože jsou příliš abstraktní. V Evropě, v Africe, v Asii i v Latinské Americe vyhledává lidi na okraji společenského spektra – ty nejubožejší, a naopak ty mocné – a vytváří angažované filmové dílo. Jeho zdrojem ale není určité politické přesvědčení, ale otevřenosť všem kulturám, všem sociálním skupinám, všem motivům jednání. Protože svět je pouze jeden a hranice nic neznamenají.

Tereza Brdečková

BELGIUM: PORTRAIT - THIERRY MICHEL

In the 1930s the classic film maker Henri Storck founded a school still followed by a strong middle generation of Belgian directors: the documentary-story. Thierry Michel belongs to this school. His feature films are simultaneously political and social documentaries. Every documentary is based on dramatic human destinies and is in essence a story. Michel is a reporter (he worked for years in television), but is not limited to mere observation. He gives a concrete face to events we know about from the media but do not appreciate because they are too abstract... In Europe, Africa, Asia and Latin America he seeks out people on the edge of the social spectrum – the most wretched and the most powerful – and creates a committed film work. He does not work from a particular political conviction but is open to every culture, every social group, every motive for behaviour; because the world is one and boundaries mean nothing.

Tereza Brdečková